

"Bal oğlan" haqqında ballada

Uşaq idim, rəngli televi-
zorumuz olduğu üçün qon-
şularımız Baloğlan Əsrəfo-
vun konserinə baxmağa bi-
zə gəlmişdilər. Hərə onun
haqqında eşitdiyi xəbəri
danışır. Biri deyirdi toya
on minə gedir, o biri deyir-
di ki, Filarmoniyada kon-
serti zamanı cavan uşaqlar
binanın pəncərəsini sındı-
rıb salona giriblər, hətta
biri vardı on iki imamın
bir bir qəbrinə and içib de-
yirdi ki, təmiz brilyantdan
üzük taxır, ay nə bilim
pəncəyinin düyməsi qızıl-
dandı... Elə ki, konsert
başladı, hamı səssiz oldu-
"Ey uşan quşlar"...

İllər keçəndən sonra bil-
dim ki, əslində bu deyilənlə-
rin çoxu əfsanə yox elə hə-
qiqət imiş. Baloğlan Əsrəfov
həmişə milyonların sevimli
müğənnisi olub, mahılları
dillər əzbəri idi, 50 il əvvəl
də indi də..

Aprelin 26-də ifaçılıq sə-
nətinin əlliillik Baloğlan
epoxası bitdi. Baloğlan Əş-
rəfova çox zülm etdilər, xəlq
onun kassetini əl-əl gəzdir-
rəndə oxuduqlarına "İran
musiqisi" damğası vurub efi-
rə buraxmırdılar. Halbuki, o,

Təbrizli Peymanın- öz qar-
daşımızın mahnısını öz dili-
mizdə oxuyurdu. Özüm şah-
idi olmuşam onu nələrdə
günahlandırmadılar, hətta
"separatçı" dedilər. Nədi,
nədi bir dəfə konsertində ta-
lış dilində mahnı oxumuşdu.
Neynəməliydi? Adam
Azərbaycan dili müəllimi
işləmişdi. Bir dəfə də olsun
mahnılarında bir sözü səhv
oxumazdı.

Konsert demişkən, dəfə-
lərlə onun konsertində ol-
muşam. Avstraliyadan, Ni-
derlanddan, Rusiyadan, Tür-
kiyədən məxsusi olaraq
onun konsertinə gələnləri
özüm görmüşəm. Hamı ona
"Bal oğlan" deyirdi, çünki
şirin oxumağı vardı.

Onu milyonlara gözəl sə-
si sevdirmişdi. Hələ də qula-
ğında səsi dolayır: "Qızılgü-
lün rəngi niyə saraldı..."

İllər əvvəl serroz olanda
ciyərimin bir hissəsini ona
təklif etdim. Qanımız eyni
qrup idi (+II). Qan analizi
verdim, nəse uyuşmadı. O
elə bir dost idi ki, qaraciyər
nədi, ürəyimi də verərdim.
Dostluqda çox sədaqətli idi,
Peyman Təbrizlinin mahnı-
ları ilə məşhurlaşdığına görə

oğluna da onun adını qoy-
muşdu.

Heyif, çox heyif oldu. O
boyda xəstəliyə qalib gəldi,
adi qripə yenildi.

Ötən cümə zəng etdim.
Hal-əhval tutdum. Dedi ki,

Zaur Nəbioğunun verilişin-
də korona-virusa yoluxub.
Ağır nəfəs alırdı. Gileyləndi
ki, bu telekanallar niyə belə
ehtiyatsızlıq edirlər? Xəstə
adamları verilişə çağırırlar.
Yalvardım ki, xəstəxanaya
get. Dedi ki, yox e, xəstəxan-
ada deyirlər adamı öldürür-
lər, yenə evdə uşaqlar qullu-
ğumdadırlar. Hələ onu da
dedi ki, artıq səhhəti düzəlir,
yalan deyirmiş...

Bir dəfə nahar edəndə si-
fəriş edib stolun üstünü cür-

bəcür yeməklərdə doldurdu.
Amma özü üçün qaynadıl-
mış qarabaşaq sifərişi edən-
də soruşdum ki, bu boyda
yeməyi mən tək yeyəcəm?
Dedi ki, "Cavan adamsan ye,
heç nə olmaz. Mən çox gec
anadan olmuşam. Atam da
çox imkanlı adam olub. Hər
il mənim üçün qurbanlar kə-
sib, nəzir paylayırdı. Özüm
də sonralar müğənni kimi
yaxşı pul qazanmışam. Düy-
nanın çox ölkəsində qastrol-
da olmuşam. Yeyilə biləcək
nə varsa yemişəm. Heç vaxt
özümə korluq verməmişəm.
Amma komadan ayılıandan
sonra anladım ki, bir daha
şansım olmayacaq. Övladla-
rım çox gənc, nəvələrim də
körpəyidilər. Mən onlara çox
lazımm. Ona sağ qalmalı-
yam. Sağ qalmaq üçün de-
mək olar ki, çox şeydən im-
tina etmişəm, elə də dadlı
yeməkdən..."

Sağlamlığıma çox diqqət
edirdi, bu dəfə niyə belə cid-
di yanaşmadı, başa düşmür-
əm.

**Neynəmək olar. Allah
rəhmət eləsin! Amma yeri
çox görünəcək, çox.**

İltifat

HACIXANOĞLU